

forslaget om midlertidige Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924 angaaende Skotøj og Læder. (Till. B. Sp. 3145).

Mindretallet kan henvise til de der fremsatte Betragtninger, hvoraf det fremgik, at Mindretallet anser det for absolut paakrævet, at midlertidige Afgifter paa importerede Varer ledsages af Bestemmelser, som sikrer Publikum en Billiggørelse af Varerne enten ved Afgifternes Hjælp eller ved den forøgede Produktion, som eventuelt opnaas, samt en Adgang til offentlig Kontrol med Priser og Avancer under den ekstraordinære Beskyttelse.

Mindretallet maa beklage, at dette Initiativ ikke har formaaet at fremkalde frugtbringende Forhandlinger med Forslagsstillerne eller andre, ligesom et Tilbud om en Ændring, hvorefter Forslag om Importafgifter efter at være forberedte skulde fremsættes for Rigsdagen, heller ikke har formaaet at fremkalde Forhandlingsvillie hos Regeringspartiet, hvis Medlemmer fremsætter Indvendinger paa dette Punkt.

Mindretallet maa dog, uanset disse Forhold, ønske prøvet, om der kan tilvejebringes et Flertal i Folketinget, idet man maa anse det for ønskeligt, at der anstilles et Forsøg med midlertidige Værneforanstaltninger som de foreslaaede for at faa Klarhed over, om saadanne kan føre til den forøgede Beskæftigelse, der er af Vigtighed baade for Industrien og Landet, og stiller derfor nedenstaaende Ændringsforslag.

Et andet Mindretal (Clausager, Hede-
lund, Himmelstrup, Søren P. Larsen og Vad-
gaard) har med stor Interesse deltaget i den
saglige Gennemgang af Lovforslaget, der har
til Hensigt dels at forøge Beskæftigelsen —
Lovforslagets § 1 —, dels at sikre de uden-
landske Afsætningsmarkeder — Lovforsla-
gets § 4. Det er imidlertid vedblivende vor
Opfattelse, en Opfattelse, som den afsluttede
saglige Gennemgang af Lovforslaget ikke
har kunnet ændre, at man med dette Forslag
betræder Veje, som i det lange Løb efter

vor Opfattelse vil føre bort fra det angivne
Maal. Men hertil kommer endvidere, at
Lovforslagets Hovedprincip, nemlig Bemyn-
digheden for Administrationen til udenom
Rigsdagen, om end under Medvirken af et
§ 45-Udvalg, at foretage Ændringer i den
bestaaende Toldlovgivning, paa afgørende
Vis strider mod den af Venstre stedse
hævedede Opfattelse af Toldlovgivningen
som et Lovgivningsanliggende og vil skabe
en Usikkerhed i Produktion og Omsætning,
som intet Erhverv kan være tjent med.

Af det ovenfor fremførte vil det for-
staas, at Mindretallet maa anlægge ganske
den samme Betragtning overfor det af Ud-
valgets socialdemokratiske Medlemmer stil-
lede Ændringsforslag.

Hvad specielt Lovforslagets § 4 angaar,
da er den i Paragraffens 1ste Stykke
nedlagte Bemyndigelse for Administratio-
nen til at anvende Straffetoldsatser i alle
saadanne Tilfælde, hvor en Import fra
Lande, hvis Toldforanstaltninger vanskelig-
gør Danmarks Eksportvilkkaar, bidrager til
Arbejdsløshedens Forøgelse, væsensforskellig
fra den Nødværgeret, der nu findes i
Toldlovens § 4, idet denne kun kan bringes
i Anvendelse overfor Lande, der formelt
eller faktisk behandler Danmark ugunsti-
gere end andre Lande. Med Hensyn til
Paragraffens 2det Stykke maa Mindretallet
ligeledes være af den Opfattelse, at det vil
være en farlig Vej at betræde, og der har
hidtil ikke foreligget saglige Grunde, som
kunde bringe Mindretallet til at ændre
denne Opfattelse.

Mindretallet maa af disse Grunde ind-
stille saavel Lovforslaget som ogsaa det
dertil stillede Ændringsforslag til *For-
kastelse*.

Et tredje Mindretal (Drachmann, Christ-
mas Møller og Pürschel) indstiller Lovfor-
slaget *uforandret* til Vedtagelse.

I den nuværende for samtlige Erhverv
vanskelige økonomiske Situation har saavel
Regeringen som samtlige Partier paa Rigs-
dagen stillet sig paa det Standpunkt, at
det var nyttigt, om man fra Samfunds-
magtens Side greb ind og søgte ved for-